

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoE/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415203595
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8415203595.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v exekučnej veci oprávneného: BENCONT COLLECTION, a. s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o. so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368 proti povinnému: S. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/X, XXX XX D., o vymoženie 24,74 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok, č. k. 5Er/260/2015-37 zo dňa 08.02.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e s a uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Kežmarok napadnutým uznesením zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprimeranou podmienkou, preto ňou spotrebiteľ nie je viazaný.

2. V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu odvolanie oprávnený. Uviedol najmä, že exekučný súd prekročil zákonné limity pre skúmanie žiadosti o udelenie poverenia. Ďalej uviedol, že právoplatný rozhodcovský rozsudok je prekážkou pre opätovné prejednanie veci. Ustanovenie § 93b Zákona o bankách ukladalo povinnosť bankám ponúknuť klientovi návrh rozhodcovskej doložky. Oprávnený namietal odňatie možnosti konať pred súdom. Navrhol zmeniť napadnuté uznesenie a udeliť poverenie na vykonanie exekúcie, alebo zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

onaní nevznikli. odvolacom odnutia o trovách onania podľa § 164 CSP a to to
Odvolací súd poukazuje na náležité a presvedčivé odôvodnenie uznesenia súdu prvej inštancie v celom rozsahu. Čo do odvolacích námietok zo strany oprávneného však považuje za potrebné doplniť ďalšie dôvody na potvrdenie správnosti uznesenia súdu prvej inštancie.

4. Rozhodujúcou právnou otázkou, ktorú správne súd prvej inštancie aj bez návrhu prioritne riešil, je otázka platnosti rozhodcovskej doložky. Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo viacerých rozhodnutiach konštatoval oprávnenie exekučného súdu preskúmať existenciu rozhodcovskej zmluvy. Napr. vo veci sp.zn. 3Cdo/146/2011 uviedol, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak

nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný. Obdobný právny záver vyplýva aj z uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp.zn. 6Cdo/143/2011, sp.zn. 2Cdo/245/2010, uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp.zn. IV. ÚS 55/2011, sp.zn. IV. ÚS 60/2011 a nálezu Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. II. ÚS 2164/10 zo dňa 01.11.2011.

5. Posúdenie rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej zmluvnej podmienky je aj v súlade s ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv sa aplikuje výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, čo je v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ako aj judikatúrou Európskeho súdneho dvora. Ani v tejto časti odvolanie oprávneného nebolo opodstatnené.

6. Súd prvej inštancie správne postupoval, ak sa prioritne zaoberal otázkou platnosti rozhodcovskej doložky, nakoľko bez platnej rozhodcovskej doložky, uzavretej v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami, ktorá zakladá právomoc rozhodcovského súdu, neexistuje účinný a vykonateľný exekučný titul, čím nie je daný podklad pre vykonanie exekúcie.

7. K námietke oprávneného, že postupom exekučného súdu boli porušené procesné práva účastníka konania a bola mu odňatá možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, odvolací súd uvádza, že postup exekučného súdu nie je v rozpore s procesnými právami oprávneného. Obsah listín predložených oprávneným bol v tomto prípade postačujúci na objasnenie veci a na dostatočné posúdenie skutkového stavu. Práva oprávneného neboli porušené a postupom súdu mu nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Oprávnený využil svoje právo podať proti rozhodnutiu súdu odvolanie, čím tak vyjadril svoje námietky a nesúhlas so skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvej inštancie, ku ktorým súd dospel z predložených listinných dôkazov. Podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie tak možno bezpochyby považovať za zhojenie namietaného porušenia práva oprávneného vyjadriť sa vo veci (pozri nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 38/2013 zo dňa 24.10.2013).

8. S oprávneným nie je možné súhlasiť, že išlo o naplnenie § 93b Zákona o bankách.

9. Podľa § 93b ods. 1 Zákona o bankách, banky a pobočky zahraničných bánk sú povinné ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné vzájomné spory z obchodov [§ 5 písm. i)] budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa osobitného zákona, a to tak, aby klient mal možnosť voľby, či prijme alebo neprijme predložený návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy. Banka a pobočka zahraničnej banky sú pri predložení návrhu na uzavretie rozhodcovskej zmluvy tiež povinné preukázateľne poučiť klienta o dôsledkoch uzavretia navrhovanej rozhodcovskej zmluvy na riešenie ich vzájomných sporov z obchodov.

10. Uvedené ustanovenie vyžaduje individuálne dojednanie rozhodcovského konania zo strany spotrebiteľa, a to po poučení o dôsledkoch jeho rozhodnutia. Dodávateľ tak musí postupovať spôsobom preukázateľným. Zákom vyžadované preukázateľne poučenie spotrebiteľa a jeho voľba nenapĺňa taký postup dodávateľa, ak sa rozhodcovská doložka uvedie len ako súčasť všeobecných obchodných podmienok. Podstatou všeobecných obchodných podmienok je, že sa v rámci kontraktácie nemenia, že sú všeobecné a buď záujemca o službu prijme tieto podmienky alebo zmluva nevznikne. V tom spočíva faktická nerovnosť pri kontraktácii. Je zrejmé, že spotrebiteľ je tak čo do vyjednávacej pozície ako čo do informovanosti v nevýhodnom postavení oproti dodávateľovi (Mostaza Claro bod 25-28, uznesenie POHOTOVOST' C-76/10 bod 37 a iné).

11. Ako je zrejmé, uvedená norma vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Z obsahu spisu nevyplýva, že by v rámci kontraktácie došlo k naplneniu zákona, a že by s odbornou starostlivosťou príslušný zamestnanec banky najprv poučil

povinného nechal mu priestor na rozhodnutie a voľbu. Oprávnený si v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil.

12. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp.zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na neplatnú rozhodcovskú doložku nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami.

13. Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie oprávneného za dôvodné, a preto napadnuté uznesenie ako správne potvrdil v súlade s ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP.

14. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).